

ممنوع‌الورود کردن یک شهروند به یکی از شهرستان‌ها

بسمه تعالی

شماره ۷۸-۹۰۹
تاریخ ۱۳۷۸/۵/۲۶
حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای یونس
وزیر محترم اطلاعات

با سلام

با ارسال تصویر شکرآبیه آقای..... خطاب به حضرت‌عالی مبنی بر ممنوع‌الورود نمودن وی به شهر..... و بازگرداندن او از فروردگان به وسیله مأمورین اطلاعات و پاسخ توضیحی مدیرکل محترم حوزه وزارتیه به استحضار می‌رساند طبق بند ۱ ماده ۱۲ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی که دولت ایران نیز عضو و متعهد به اجرای مفاد آن است: «هرکس قانوناً در سرزمین دولتی مقیم باشد حق عبور و مرور آزادانه و انتخاب آزادانه مسکن خود را در آنجا خواهد داشت.» طبق اصل ۳۳ قانون اساسی نیز: «هیچکس را نمی‌توان از محل اقامت خود تبعید کرد یا از اقامت در محل مورد علاقه‌اش ممنوع یا به اقامت در محلی مجبور ساخت مگر در مواردی که قانون مقرر می‌یارد.» در نامه مدیرکل محترم حوزه وزارتیه آمده است که با ذکر دلایلی با مسافرت..... به استان..... مخالفت و تذکر داده شده که مسافرت باید با اخذ مجوز باشد و چون بدون مجوز وارد..... شده با اخذ دستور قضایی از ورود وی جلوگیری و به تهران بازگردانده شده است. با توجه به این‌که این اقدام به نظر می‌رسد خلاف قانون اساسی و موازین حقوق بشری مورد پذیرش دولت ایران است. در اجرای اصل ۱۱۲ قانون اساسی و ماده ۱۲ قانون تعیین حدود وظایف و اختیارات و مسؤولیت‌های ریاست جمهوری اسلامی ایران مصوب سال ۱۳۶۵ و بند ۳ عنوان اقدامات مربوط به اصلاح وضعیت داخلی برای خاتمه نظارت بین‌المللی بر وضعیت حقوق بشر مصوب ۷۸/۱۸ شورای عالی امنیت ملی که به تأیید مقام معظم رهبری رسیده است؛ خواهشمند است دستور

GD000422

فرمایید توضیحات لازم در خصوص مبنای قانونی تصمیم و اقدام فوق و نیز تصویری از دستور قضایی دادگاه انقلاب..... که در نامه به آن اشاره شد، به این هیأت ارسال گردد.

حسین مهرپور

مشاور رئیس جمهور و

رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

رونوشت:

- حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای ابیطی جهت استحضار ریاست محترم جمهوری

شماره ۷۷/۸۹۳۶

تاریخ ۱۳۷۸/۹/۲۹

ریاست جمهوری

ریاست محترم هیأت پیکبری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

سلام علیکم،

با احترام، پیرو نامه مورخ ۷۸/۵/۱۳ و بازگشت به نامه مورخ ۷۸/۵/۲۶ در مورد آقای..... به اطلاع می‌رساند:

در راستای پیشگیری از توطئه‌های دشمنان داخلی و خارجی موضوع ماده ۱ قانون تأسیس وزارت اطلاعات، از آن‌جا که حضور آقای..... به منظور تبلیغ و جذب نیرو برای فرقه..... بوده است، برای پیشگیری، موضوع به ریاست دانشگاه‌های انقلاب اسلامی..... گزارش شده است و مقام قضایی دستور تحقیق در مورد علت غریبت نامبرده و دستور بازگرداندن نامبرده عنداللزوم را صادر کرده است.

لذا در راستای اجرای دستور مقام قضایی، نامبرده با اولین پرواز به تهران برمی‌گردد و وسایل شخصی نامبرده نیز بعداً به وی تحویل شده است. به پیوست نسخه‌ای از دستور مقام قضایی ارسال می‌گردد.

مدیرکل حوزه وزارتی

در مورد واقعه کوی دانشگاه

شماره ۱۱۹۳

تاریخ ۱۳۷۸/۷/۲۱

برادرگرامی جناب آقای دکتر مهربور

ریاست محترم هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

با اهدای سلام و درود،

احتراماً همان‌گونه که مستحضرید قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران که مبین نهادهای فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی جامعه ایران براساس اصول و ضوابط اسلامی و خواست قلبی ملت مسلمان ایران می‌باشد، به ویژه، با تأکید بر کرامت و ارزش والای انسانی و آزادی توأم با مسئولیت انسان در برابر خدا (اصل ۲) و حقوق ملت، اصول امنیت قضایی و حقوق و آزادی‌های فردی و اجتماعی را به نحو شایسته‌ای مورد تأکید قرار داده (فصل سوم قانون اساسی) و حفظ آن‌ها را وظیفه دولت و آحاد ملت دانسته است (اصل ۹). بدون شک، خدشه‌دار شدن اصول مذکور گناهی بزرگ و بی‌اعتنایی به میثاق مقدس و خونبهایی است که ملت ایران برای استقرار آن، به نام مبارک خداوند متعال و به رهبری حضرت امام خمینی (ره) قیام نموده‌اند.

وقایع تأسفبار تیرماه گذشته دانشگاه‌های تهران و تبریز که در آن، حرمت‌ها شکسته شد و به حقوق اساسی دانشگاهیان و دانشجویان، آشکارا، خدشه‌ای نابخشودنی وارد گردید، از جمله بی‌اعتنایی‌هایی به شمار می‌رود که اغماض نسبت به آن به هیچوجه قابل توجیه نیست.

با توجه به این‌که ریاست محترم جمهوری «مسئولیت اجرای قانون اساسی» را برعهده داشته (اصل ۱۱۳) و برای حمایت از آزادی و حرمت اشخاص و حقوق ملت، رسماً ادای سوگند نموده‌اند (اصل ۱۲۱) و با عنایت به این‌که، تعقیب و پیگیری موارد نقض و تخلف قانون اساسی، هم‌اینک بر عهده «هیأت محترم پیگیری و نظارت بر اجرای

قانون اساسی» قرار دارد، بدین وسیله، آن دسته از موارد نقض و تخلف نسبت به حقوق اساسی دانشگاهیان و دانشجویان در وقایع یاد شده را، که در شورای عالی امنیت ملی نسبت به آن‌ها اتخاذ تصمیم نشده و یا تصمیمات آن به اجراء درنیامده است، به منظور فراهم نمودن زمینه اقدامات شایسته و عنداللزوم پیگرد قانونی و مجازات عاملان متجاوز به حقوق مذکور، به ترتیب ذیل به اطلاع آن هیأت محترم می‌رسد:

۱- بر طبق اصل ۲۲ قانون اساسی «حیثیت، جان، مال، حقوق، مسکن و شغل افراد از تعرض مصون است، مگر به ترتیبی که قانون تجویز کند.» جسارت‌ها و تعرضات غیرانسانی تأسف‌باری که نسبت به حریم دانشگاه‌ها صورت گرفته، تمام ارزشهای مذکور را نقض نموده است، در حالی که به جز ترمیم خرابی‌های خوابگاه دانشگاه تهران، توسط شهرداری، محاکمه و مجازات متجاوزان، به درستی صورت نگرفته و نسبت به احیای حیثیت دانشگاه از حد شعار فراتر نرفته است. قوه محترم قضاییه، در خصوص عدم اجرای ماده ۵۸۰ قانون مجازات اسلامی، نسبت به تجاوز و یا دستور تجاوز شب هنگام مأموران به خوابگاه دانشجویان و ماده ۵۷۰ همان قانون، در مورد هتک حرمت و حیثیت نسبت به دانشگاهیان، چه اقدام قانع‌کننده‌ای نموده است؟

۲- بر اساس اصل ۲۲ قانون اساسی «هیچکس را نمی‌توان دستگیر کرد مگر به حکم و ترتیبی که قانون معین می‌کند. در صورت بازداشت، موضوع اتهام باید با ذکر دلایل بلافاصله کتباً به متهم ابلاغ و تفهیم شود و حداکثر ظرف مدت بیست و چهار ساعت پرونده مقدماتی به مراجع صالحه قضایی ارسال و مقدمات محاکمه، در اسرع وقت فراهم گردد. متخلف از این اصل طبق قانون مجازات می‌شود.» دستگیری بی حساب و کتاب و بازداشت طولانی مدت دانشجویان توسط نیروهای مختلف دستگیر کننده و بلا تکلیفی و عدم رسیدگی به وضع آن‌ها، نشان دهنده مجموعه‌ای از جرایم بارز توسط صاحب‌منصبان قضایی و غیر قضایی به شمار می‌رود که مواد ۵۷۰، ۵۷۶ و ۵۸۲ قانون مجازات اسلامی برای مرتکبین آن مجازات‌های سختی مقرر نموده است. نسبت به اعمال «اصل حاکمیت قانون بر زمامداران» (مستفاد از ذیل اصل ۱۰۷) و احقاق حقوق

مظلومان و متظلمان (اصل ۳۴) چه اقدام شایسته‌ای صورت گرفته است؟

۳- مطابق با اصل ۱۵۹ قانون اساسی «تشکیل دادگاه‌ها و تعیین صلاحیت آن‌ها به حکم قانون است» هرچند که قانون تشکیل دادگاه‌های عمومی و انقلاب، مصوب ۱۳۷۳/۴/۱۵، برخلاف مضمون این اصل (صلاحیت دادگاه‌ها مرتبط با موضوع دعوا یا تظلم) اصولاً مبادرت به تأسیس دادگاه‌های عمومی (مرجع قضایی واحد) نموده، اما در ماده ۵ خود، اختصاصاً و استثنائاً برای موارد خاص و حاد (اخلال به امنیت کشور، محاربه و افساد فی الارض، تروریسم، خرابکاری، جاسوسی، فروش مواد مخدر و نظایر آن) «دادگاه انقلاب» (دادگاه اختصاصی) را پیش‌بینی نموده است. در مورد وقایع اخیر دانشگاه‌ها، دانشجویان دستگیر شده که گناهشان صرفاً تظاهرات و سر دادن شعار بوده است، در ردیف تروریست‌ها و جاسوسان قرار گرفته‌اند. این اقدام غیرمنصفانه و غیرقانونی را چگونه می‌توان توجیه کرد؟

۴- برطبق اصل ۲۷ قانون اساسی «تشکیل اجتماعات و راهپیمایی‌ها، بدون حمل سلاح، به شرط این‌که مخل به مبانی اسلام نباشد آزاد است». در اجرای این اصل، تبصره ۲ ماده ۶ قانون فعالیت احزاب، مصوب ۱۳۶۰/۶/۷، برگزاری اجتماعات و راهپیمایی‌ها را، به شرط آن‌که مخل به مبانی اسلام (یعنی اصول بنیانگذار اسلام/ توحید، نبوت و معاد) نباشد، با اطلاع (و نه با اجازه) وزارت کشور و تشکیل اجتماعات در میدانی و پارک‌های عمومی را (به خاطر عدم تراحم با دیگر اجتماعات همزمان) موقوف به کسب مجوز از وزارت کشور دانسته است. هتک این آزادی مشروع که به هر ترتیب، حق مسلم همگان ملت و من جمله دانشجویان می‌باشد، در ردیف جرایمی است که ماده ۵۷۰ قانون مجازات اسلامی برای مرتکبین آن (مقامات و مأموران دولتی) حبس شش ماه تا سه سال مقرر داشته است. در این مورد نیز نیروهای انتظامی، امنیتی و قوه قضاییه باید پاسخگو باشند.

با توجه به مراتب مذکور، خواهشمند است دستور فرمایید مراتب تخلفات یاد شده البته با قید فراهم کردن مقدمات تعقیب قانونی متخلفان، احیای حیثیت دانشگاه و تضمین

حقوق و آزادی‌های دانشجویان، در جلسه هیأت محترم پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی مورد بررسی قرار گیرد.

با تشکر و آرزوی توفیق

دکتر مصطفی معین

وزیر فرهنگ و آموزش عالی

بسمه تعالی

شماره ۷۸-۱۱۱۸

تاریخ ۱۳۷۸/۸/۲۲

حضرت آیه الله هاشمی شاهرودی

ریاست محترم قوه قضائیه

با سلام

به پیوست تصویر نامه شماره ۱۱۹۳/م/او مورخ ۷۸/۷/۲۱ وزیر فرهنگ و آموزش عالی در زمینه وقایع تیرماه گذشته دانشگاه‌های تهران و تبریز و تجاوزاتی که به حقوق اساسی دانشجویان و دانشگاهیان به شرح مرقوم در آن نامه رفته است، ارسال می‌گردد، طبعاً قوه قضائیه که به موجب اصل ۱۵۶ قانون اساسی عهده‌دار وظیفه رسیدگی به تظلمات و تعدیات و احیای حقوق عامه و گسترش عدل و آزادی‌های مشروع است، به این مهم رسیدگی خواهد نمود ولی چون نمود خارجی بررسی وقایع مزبور تاکنون تعقیب و بازداشت و محاکمه و محکومیت جمعی از دانشجویان بوده و از تعقیب و محاکمه متجاوزین و ناقضین قانون که قدر متیقنی از آن در گزارش منتشره از سوی دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی منعکس شده، اطلاعی در دست نیست با توجه به اصل ۱۱۲ قانون اساسی که مسؤولیت اجرای قانون اساسی بعهدہ رئیس‌جمهور گذاشته شده و با عنایت به اصل ۱۲۱ که رئیس‌جمهور با ادای سوگند ملتزم به حمایت از آزادی و حرمت اشخاص و حقوقی که قانون اساسی برای آن‌ها شناخته، می‌باشد و به استناد مواد ۱۳ و ۱۴ قانون حدود و وظایف و اختیارات ریاست جمهوری مصوب سال ۱۳۶۵ و بند ۲ مصوبه مورخ ۷۸/۱/۱۸ شورای عالی امنیت ملی در خصوص تمهیدات خروج ایران از نظارت بین‌المللی حقوق بشر که رئیس‌جمهور و هیأت پیگیری و نظارت منصوب وی، موظف به بررسی و پیگیری موارد نقض قانون اساسی شده‌اند، خواهشمند است دستور فرمایید، اقدامات صورت گرفته در جهت پیگرد متخلفین و احقاق حقوق به رسمیت شناخته شده در قانون اساسی برای متظلمین به ویژه با توجه به حساسیت و

اهمیتی که موضوع دارد و خود حضرت عالی علی القاعده بیش از همه به آن واقف و نگران هستید، به این هیات اعلام گردد.

با احترام

حسین مهرپور

مشاور رئیس جمهور و

رئیس هیات پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

رونوشت:

- جناب الاسلام جناب آقای اطمینی رئیس دفتر رئیس جمهور جهت ملاحظه و استحضار
ریاست محترم جمهوری

بسمه تعالی

شماره ۷۸-۷۸۵۲

تاریخ ۱۳۷۸/۸/۳۰

جناب آقای شیرج

مدیر محترم حوزه ریاست قوه قضاییه

با سلام

به پیوست تصویر رونوشت نامه شماره ۷۸-۱۱۱۸/م مورخ ۷۸/۸/۲۲ هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی و ضمیمه آن در خصوص وقایع دانشگاه‌های تهران و تبریز، متضمن پی‌نوشت ریاست محترم جمهوری مبنی بر:

«به نام خدا

با تشکر از همکاران عزیز، امیدوارم با عنایت و اهتمام ویژه

حضرت آیه‌الله هاشمی شاهرودی امور در مسیری که حق و

عدل و قانون ایجاب می‌کند پیش برود.»

جهت استحضار ریاست محترم قوه قضاییه ایفاد می‌گردد.

سید محمد علی ابطحی

گیرنده:

- جناب آقای دکتر مهرپور

مشاور محترم رییس جمهور و رییس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

بسمه تعالی

شماره ۸۸۴۰/۷۸

تاریخ ۱۳۷۸/۹/۹

حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای ایطھی
رئیس محترم دفتر رئیس جمهور

با سلام و تحیات

رئیس محترم قوه قضائیه پس از ملاحظه نامه شماره ۷۸۷۸۵۲/م مورخ ۷۸/۸/۳۰ و
ضمیمه آن در خصوص وقایع دانشگاه‌های تهران و تبریز مرقوم فرمودند:

«اصل (۱۱۳) به معنای نظارت به اجرای قوانین قضایی و یا
قوانین عادی مصوب مجلس شورای اسلامی نیست.
گرچه در مورد مسایل دانشگاه تبریز اقدامات مناسب از
طرف قوه قضائیه انجام خواهد گرفت.»

علیهذا بدین وسیله مراتب ابلاغ می‌گردد.

محمود شیخ

مدیر حوزه ریاست قوه قضائیه

مسأله شنود

شماره ۵۰۷۳۰

تاریخ ۱۳۷۸/۹/۲۱

حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای مروی
معاون اول محترم رییس قوه قضائیه

با سلام

مطلب مندرج در نشریه سیاست مورخ ۱۳۷۸/۹/۱۳ تحت عنوان «دستور
رییس جمهوری برای کنترل شنودهای تلفنی؟» (تصویر پیوست) به استحضار ریاست
محترم جمهوری رسید؛ پی نوشت فرمودند:

«به نام خدا

جناب آقای مروی

ملاحظه فرمایند و توجه شود مسأله‌ای که از افتخارات نظام
است و همه مراحل خود را طی کرده است به عنوان امر خلاف
تلقی می‌شود آنهم از سوی چه کسانی؟
به نظرم خوب است با رعایت همه جوانب و نیز مشورت با
حقوقدانان مجرب در آینده مناسب خود حضرت عالی
مصاحبه‌ای بکنید و پاسخ این نارواها را بدهید و سخت تأکید
کنید که برای ضایع نشدن حق هیچ فردی همه تلاش را خواهیم
کرد.»

سید محمدعلی ابطحی

رونوشت:

- جناب آقای دکتر مهرپور

مشاور محترم رییس جمهور و رییس هیأت نظارت و پیگیری اجرای قانون اساسی

بسمه تعالی

شماره ۷۸-۱۲۲۱

تاریخ ۱۳۷۸/۹/۳۰

حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای ابطحی
رئیس محترم دفتر رئیس جمهور

با سلام
عمطف به نامه شماره ۵۰۷۳۰ مورخ ۷۸/۹/۳۱ با پی‌نوشت ریاست محترم جمهوری که رونوشت آن برای این جانب نیز ارسال شده است، همان‌طور که در ملاقات حضوری مورخ ۷۸/۹/۹ با جناب آقای رئیس جمهور نیز عنوان شد چون هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی، اطلاعی از تصمیم اتخاذ شده از سوی شورای عالی امنیت ملی و احیاناً ضوابط و آیین‌نامه تنظیم شده از سوی آن شورا و نحوه ابلاغ صادره برای جناب آقای مروی ندارد، نمی‌تواند اظهار نظر بنماید، اگر ریاست محترم جمهوری صلاح می‌دانند یک نسخه از آیین‌نامه و تصمیم متخذ از شورای عالی امنیت ملی در زمینه شنود و ابلاغ صادره برای آقای مروی به هیأت ارسال گردد تا مورد بررسی و شور قرار گرفته و اظهار نظر گردد.

حسین مهرپور

مشاور رئیس جمهور و
رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

بسمه تعالی

شماره ۷۸-۲۸۹۰۳

تاریخ ۱۳۷۸/۱۰/۹

حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای مروی

معاون اول محترم رییس قوه قضاییه

با سلام

پیرو نامه شماره ۵۰۷۳۰ مورخ ۷۸/۹/۲۱ در خصوص کنترل شنوهای تلفنی، نامه شماره ۷۸-۱۲۲۱/م مورخ ۷۸/۹/۳۰ مشاور محترم رییس جمهور و رییس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی، که تصویر آن به پیوست ارسال می‌گردد، به استحضار ریاست محترم جمهوری رسید، پی نوشت فرمودند:

«جناب آقای مروی

ایراد را هیأت نکرده است فردی قضیه را مورد اعتراض قرار داده است. اولاً، خود شما با رییس هیأت تماس بگیرید و توضیح دهید و احیاناً مدارک را بفرستید. ثانیاً، با هماهنگی دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی و با رعایت همه جوانب امر بنحوی نسبت به سم پاشی علیه این اقدام اطلاع رسانی مناسب صورت گیرد.»

سید محمد علی ابطحی

گیرندگان:

- حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر روحانی

- دبیر محترم شورای عالی امنیت ملی، همراه با تصویر

- جناب آقای دکتر مهرپور

مشاور محترم رییس جمهور و رییس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

اظهارات طبرزدی نسبت به بدرفتاری در زندان

بسمه تعالی

شماره ۷۸-۱۱۹۴

تاریخ ۱۳۷۸/۹/۲۱

حضرت حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای خاتمی

ریاست محترم جمهوری

با سلام و آرزوی توفیق و قبولی طاعات در این ماه شریف عطف به پی‌نوشت نامه شماره ۴۶۰۰۴ مورخ ۱۳۷۸/۸/۲۹ به استحضار می‌رساند از آقای حشمت‌الله طبرزدی دعوت شد و اظهارات نامبرده در خصوص مشاهدات و مسموعاتش از نحوه رفتار با متهمان و بازداشت شدگان در زندان توحید و بند ۲۰۹ زندان اوین استماع شد و عین اظهارات او ضبط و پیاده گردید، متن پیاده شده جهت ملاحظه خدمت حضرت عالی ارسال می‌گردد.

طبق ادعای نامبرده انواع رفتارهای مغایر اصول قانون اساسی و خلاف موازین شرع از: شکنجه و ایراد ضرب برای گرفتن اقرار با عنوان تعزیر و هتک حرمت و توهین و توقیف‌های طولانی بصورت انفرادی و تهدید و ایجاد فشار روحی نسبت به متهمین اعمال شده است، البته برخی از مطالب همان‌طور که خود ایشان گفته نیاز به تحقیق و بررسی دارد، چون عمده این رفتارهای ناشایست منتسب به وزارت اطلاعات می‌باشد که جزء قوه مجریه و زیر نظر ریاست محترم جمهوری است، بنابراین اقتضا دارد، اقدامات و تمهیدات لازم برای بررسی موضوع و احراز صحت و سقم ادعاهای مطرح شده از جمله اعزام بازرسین به زندان و ملاقات با متهمین یا محکومین نامبرده شده صورت گیرد. و از سوی دیگر به طور جدی تدبیر لازم از سوی مقام محترم ریاست جمهوری برای اصلاح رفتار نیروهای اطلاعاتی و توجیه آن‌ها برای رعایت حقوق انسانی متهمین و انجام وظیفه در راستای مقررات قانونی و اصول قانون اساسی بعمل آید. طبعاً انعکاس مطلب به ریاست محترم قوه قضاییه جهت بذل توجه به اصلاح رفتار

مسئولین قضایی و پایبندی آن‌ها به حرکت کردن در چارچوب ضوابط قانونی و رعایت حقوق متهم و روند صحیح دادرسی خاصه در دادگاه‌های انقلاب و بررسی جدی مسأله تعزیر و گرفتن حکم آن از سوی قاضی و اجرای آن در جریان بازجویی و تحقیق (آن چنانکه گفته می‌شود و مشهور است) به نظر ضروری می‌رسد. چنانچه صلاح می‌دانید از سوی هیأت نظارت نیز اقدام به بازرسی از زندان‌های نامبرده شده و ملاقات با متهمین یاد شده و بررسی موضوع بعمل آید. و به هر حال هرگونه نظر و راهنمودی در این زمینه هست، ابلاغ فرمایید.

حسین مهرپور

مشاور رئیس جمهور و

رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

بسمه تعالی

شماره ۷۸/۸۵۹۵

تاریخ ۱۳۷۸/۹/۲۵

جناب آقای دکتر مهربور
مشاور محترم رئیس جمهور و رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

با سلام

نامه شماره ۷۸/۸۵۹۵/خ مورخ ۷۸/۹/۲۱ و ضمیمه آن، موضوع: اظهارات آقای حشمت‌الله طبرزدی در خصوص نحوه رفتار با متهمان و بازداشت شدگان در زندان توحید و بند ۲۰۹ زندان اوین به استحضار ریاست محترم جمهوری رسید، پی‌نوشت فرمودند:

«جناب آقای مهربور

گزارشهای دیگری هم جسته گریخته می‌رسد. البته به همه آنها نمی‌توان اعتماد کرد ولی اجتماعاً باید نسبت به وضع مردم (چه متهم چه مجرم و چه بی‌گناه) همواره دغدغه خاطر داشته باشیم و از اصول و موازین عدول نکنیم. آنچه مربوط به قوه مجریه است لازم است شخص جناب آقای بونسی پیگیری و نتیجه را گزارش و با موارد تخلف احتمالی برخورد کند. برای زندانها و دستگاه‌های مربوط به قوه محترم قضائیه هم نامه‌ای تهیه شود شاید اگر ریاست محترم قوه قضائیه بپذیرند هیأتی به نمایندگی از هر دو ما یا شخص ایشان قضا یا را بی طرفانه بررسی و نتیجه را گزارش کند مفید است.»

سیدمحمدعلی ابطیحی

بسمه تعالی

شماره ۷۸-۱۳۳۱

تاریخ ۱۳۷۸/۱۰/۴

حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای ایطقی

رئیس محترم دفتر رئیس جمهور

با سلام

عمف به نامه شماره ۷۸۸۵۹۵/م مورخ ۱۳۷۸/۹/۲۵ با توجه به ذیل پی نوشت ریاست محترم جمهوری، متن نامه‌ای خطاب به ریاست محترم قوه قضائیه تهیه شده که اگر صلاح دیدند امضاء و ارسال گردد.

حسین مهرپور

مشاور رئیس جمهور و
رئیس هیات پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

بسمه تعالی

حضرت آیه الله هاشمی شاهرودی
ریاست محترم قوه قضاییه

با سلام

گزارش‌های مختلفی از برخوردهای غیرقانونی با دستگیرشدگان در زندان در مراحل تحقیق و بازجویی از قبیل هتک حرمت متهمین و آزار و اذیت آن‌ها و کتک زدن به عنوان تعزیر و ایجاد صحنه‌های مختلف رعب‌آور که می‌تواند از مصادیق شکنجه جسمی و روحی تلقی شود می‌رسد که ضرورت دارد موضوع بررسی و اگر صحت داشت از آن جلوگیری شود از جمله گزارش ارسالی از سوی هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی در رابطه با دستگیرشدگان حوادث کوی دانشگاه و اظهارات یکی از زندانیان در مورد مشهودات و مسموعات خود در این زمینه و اعلام اسامی افرادی که هم‌اکنون زندانی‌اند و خود مورد شکنجه قرار گرفته یا شاهد آن بوده‌اند، می‌باشد که تصویر آن به پیوست ارسال می‌گردد، این جانب دستور پیگیری موارد لازم را به وزیر محترم اطلاعات در آنچه که مربوطه به این وزارتخانه می‌شود داده‌ام ولی مناسبت است در این زمینه بازرسی کاملی از زندان صورت گیرد و چگونگی موضوع روشن شود، چنانچه موافق باشید هیأتی به نمایندگی از حضرت عالی و این جانب یا از جانب خود جناب عالی به زندانهای اوین و توحید اعزام و در زمینه مسایل مطروحه و مخصوصاً با تماس با زندانیان نامبرده در گزارش پیوست، بازرسی کامل به عمل آورده و نتیجه را گزارش دهند.

سید محمد خاتمی
ریاست جمهوری

در مورد لایحه جرم سیاسی

بسمه تعالی

شماره ۷۷-۶۳۸

تاریخ ۱۳۷۷/۱۲/۲۵

حضرت حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای خاتمی

ریاست محترم جمهوری

با سلام،

عطف به پی‌نوشت نامه شماره ۷۳۶۶۶/۱۱ مورخ ۷۷/۱۱/۲۹ در خصوص طرح پیشنهادی مربوط به جرم سیاسی، به استحضار می‌رساند، موضوع در یکی از جلسات هیأت مطرح شد و جلسه‌ای نیز با حضور نمایندگان از دادگستری، وزارت کشور و یکی از اساتیدی که در تهیه طرح پیشنهادی کمیسیون حقوق بشر اسلامی شرکت داشته است تشکیل و بحث و تبادل نظر صورت گرفت و به نظر رسید، طرح تهیه شده در کمیسیون حقوق بشر اسلامی با وجود برخی تأملات و نظرهایی که طبعاً در مورد آن وجود دارد، می‌تواند به عنوان متن مبنا مورد بررسی قرار گیرد ولی چون طبق اصل ۱۵۸ قانون اساسی تهیه لوایح قضایی از وظایف ریاست قوه قضاییه است و از سوی قوه قضاییه نیز اعلام شده که طرح تهیه لایحه مزبور با توجه به متن پیشنهادی در دستور کار آن قوه قرار گرفته است و چون ممکن است در طرح نهایی که با امضاء رییس قوه قضاییه وسیله وزیر دادگستری به هیأت دولت آورده می‌شود، تغییراتی صورت گیرد، به نظر رسید، مناسب است پس از وصول طرح تهیه شده از سوی قوه قضاییه به هیأت دولت، هیأت نظارت بر قانون اساسی نیز در جریان قرار گیرد و اگر نقطه نظرهایی داشت اعلام دارد.

با تبریک پیشاپیش سال جدید

و آرزوی موفقیت بیشتر و مشکلات کمتر

حسین مهرپور

مشاور رییس جمهور و

رییس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

بسمه تعالی

شماره ۷۹-۲۰۹۴

تاریخ ۱۳۷۹/۳/۹

حضرت حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای خاتمی
ریاست محترم جمهوری

با سلام

عطف به یادداشت دست‌نویس مورخ ۷۹/۲/۲۴ و پیرو نامه دست‌نویس مورخ ۷۹/۳/۱ در رابطه با لایحه جرم سیاسی همان‌طور که در نامه اخیرالذکر مرقوم رفته بود، موضوع در جلسه هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی مطرح شد و پیش‌نویس‌های تهیه شده در کمیسیون حقوق بشر اسلامی و تقدیمی از سوی قوه قضاییه به هیأت دولت مورد بررسی قرار گرفت.

نقطه نظرات و نگرانی‌های حضرت عالی نیز مورد بحث قرار گرفت و مالا نظر هیأت در چند محور کلی به شرح زیر حضورتان اعلام می‌گردد:

۱- همان‌گونه که در نامه مورخ ۷۹/۳/۱ این‌جانب یادآور شدم نظر هیأت نیز بر این بود که دادن لایحه‌ای جداگانه خارج از طی مسیر قوه قضاییه یا تقدیم طرح از سوی نمایندگان مخصوصاً که این لایحه از سوی قوه قضاییه برای بررسی و تقدیم به مجلس به دولت داده شده است به مصلحت نیست و ممکن است با مشکل قانون اساسی برخورد نماید.

۲- لایحه‌ای که هم‌اکنون در هیأت دولت وجود دارد و ظاهراً به کمیسیون لوایح ارجاع شده از لحاظ تعریف جرم سیاسی و بیان مصادیق آن خالی از اشکال نیست ولی مناسب است اصلاحات لازم را هیأت دولت در آن به عمل آورد و هرچه زودتر آن را تقدیم مجلس نماید؛ هم‌اکنون حدود ۱۰ ماه است لایحه در هیأت دولت است و جز گرفتن برخی پیشنهادات از تعداد معدودی دستگاه‌ها ظاهراً کار دیگری صورت نگرفته است و اگر صلاح می‌دانید دستور فرمایید کمیسیون لوایح دولت سریعتر آن را بررسی نموده و اصلاحات لازم را به عمل آورد و در هیأت دولت مطرح و تصویب شود و به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردد.

۲- محورهای پیشنهادی مورد نظر هیأت بدین شرح است:

الف - در تعریف جرم سیاسی و بیان مصادیق آن

حتی‌الامکان تعریفی جامع و مانع از جرم سیاسی باید داده شود و در عین حال مصادیقی از جرم سیاسی ذکر شود و موارد مشتبهی هم که به نظر قانون‌گذار نباید داخل در جرم سیاسی قلمداد شود تصریح گردد، نکته مهم این است که در بیان مصادیق جرم سیاسی نباید جرم جدید خلق نمود و جرایم را تکثیر کرد بلکه باید مواردی از اعمال مجرمانه را که در قانون برای آن‌ها مجازات تعیین شده و جرم محسوب شده با توجه به تعریف جرم سیاسی در عداد جرم مزبور به حساب آورد با این ترتیب تعریف و بیان مصادیقی که در لایحه پیشنهادی کمیسیون حقوق بشر آمده متناسب‌تر به نظر می‌رسد. در این راستا به نظر هیأت در ماده ۱ لایحه تقدیمی به دولت در مورد تعریف جرم سیاسی، قید قانون به دنبال: «گروه‌های سیاسی» و تبصره ماده مزبور بهتر است حذف شود، لزومی به ذکر عبارت: «بدون اعمال خشونت» نیز نیست و در ماده ۲ که به ذکر مصادیقی از جرم سیاسی پرداخته شده شرکت در احزاب و مجامع و اجلاس‌های خارج از کشور بدون اخذ مجوز و یا نشر بیانیه و خبرنامه و اعلامیه جرم شناخته شده که اطلاق آن صحیح نیست و تکثیر جرم می‌باشد در ماده ۳ به طور کلی هرگونه اقدامی که عنوان محاربه و افساد بر آن بار شود از شمول جرم سیاسی خارج دانسته شده که با توجه به وسعت قلمرو دو عنوان مزبور، این استثناء صحیح به نظر نمی‌رسد. ترتیبی که در مواد ۲ و ۳ لایحه پیشنهادی کمیسیون حقوق بشر اسلامی در مورد بیان مصادیق جرم سیاسی و موارد خروج از شمول جرم سیاسی آمده، مناسب‌تر به نظر می‌رسد و خوب است لایحه دولت بر این اساس اصلاح شود.

ب - در خصوص نحوه و مرجع رسیدگی به جرایم سیاسی خوب است قید شود که رسیدگی در یکی از شعب دادگاه مرکز استان مرکب از سه قاضی از قضاتی که در حد قضات دادگاه تجدیدنظر استان هستند در هر حال علنی و با حضور هیأت منصفه صورت بگیرد.

به نظر هیأت وقتی رسیدگی بدوی به این صورت و با ترکیب فوق‌الذکر انجام شود، مرجع تجدیدنظر از آراء آن دادگاه نیز مناسب است دیوان عالی کشور باشد و طبعاً

دیگر موردی برای رسیدگی مجدد ماهوی و حضور هیأت منصفه در آن مرحله نیست.
ج - در خصوص تعیین اعضاء هیأت منصفه نیز نظر هیأت این است که هیأتی مرکب از رییس کل دادگستری استان، استاندار و رییس شورای شهر با شورای استان (در صورت وجود) این مهم را انجام دهند.

د - در رابطه با اظهار نظر هیأت منصفه و تصمیم دادگاه، این معنی باید در قانون مشخص شود که اگر هیأت منصفه، متهم را بزهکار تشخیص نداد یا او را مستحق تخفیف دانست، دادگاه مکلف است حکم برائت را صادر کند یا حکم را با تخفیف صادر نماید.

ه - موادی در لایحه پیشنهادی کمیسیون حقوق بشر در خصوص رفتار با متهمان و محکومان سیاسی آمده و در لایحه تقدیمی از سوی قوه قضاییه ذکر نشده، ذکر آنها بد نیست ولی اگر هم به آیین نامه موکول شود اشکالی به نظر نمی رسد، زیرا مواردی که نیاز به قانون دارد مانند عدم اجرای احکام تکرار جرم و یا موجب محرومیت از حقوق اجتماعی نشدن، هم اکنون نیز در قوانین مختلف موجود است.

در پایان بار دیگر متذکر می گردد با مبنا قرار دادن لایحه تقدیمی از سوی قوه قضاییه و با انجام اصلاحاتی در آن به شرح مذکور، می شود ظرف چند هفته آینده لایحه جرم سیاسی را تقدیم مجلس نمود و زمینه اجرای اصل معطل مانده ۱۶۸ قانون اساسی را فراهم نمود. نکته مهم و ظریفی که وجود دارد و باید به خوبی به آن توجه نمود این است که از سوی دولت، لایحه ای به عنوان لایحه جرم سیاسی تقدیم نگردد که در آن یک سلسله اموری که به عنوان جرم شناخته نمی شده، به عنوان جرم سیاسی شناخته شود که طبعاً بازتاب خوبی نخواهد داشت.

حسین مهرپور

مشاور رییس جمهور و

رییس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

تبادل نامه بین رئیس جمهور و رئیس قوه قضاییه

شماره ۱/۴۲۸۲

تاریخ ۱۳۷۹/۶/۳۰

حضرت حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای خاتمی

رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

سلام علیکم

به قرار اطلاع در لایحه جرایم سیاسی و نحوه رسیدگی به آن در کمیسیون مربوط، تغییرات ماهوی ایجاد شده و موادی به آن اضافه شده است، که قرار است امروز در جلسه هیأت دولت مطرح گردد.

چون این تغییرات با بند ۲ اصل ۱۵۸ قانون اساسی مغایرت دارد، قوه قضاییه آن را قابل طرح در هیأت دولت نمی‌داند.

لذا مراتب جهت استحضار و صدور دستور اقدام لازم اعلام می‌گردد.

سید محمود هاشمی شاهرودی

رئیس قوه قضاییه

بسمه تعالی

شماره ۲۸۱۱۲

تاریخ ۱۳۷۹/۷/۲

حضرت آیه الله هاشمی شاهرودی
رییس محترم قوه قضائیه

با سلام

بازگشت به نامه شماره ۱/۴۲۸۲ مورخ ۱۳۷۹/۶/۳۰ بدین وسیله نظر جناب عالی را به نکات زیر معطوف می‌دارد:

۱- لایحه جرایم سیاسی، برخلاف آنچه در نامه حضرت عالی آمده است در دستور جلسه چهارشنبه ۱۳۷۹/۶/۳۰ قرار نداشت، بلکه در جلسه چهارشنبه ۱۳۷۹/۶/۲۳ به تصویب رسید و برای فرستادن به مجلس آماده گردید.

۲- صرف نظر از نکاتی که پس از این خواهد آمد، در لایحه پیشنهادی تغییر عمده‌ای داده نشده است، برخی از مواد حذف شده‌اند و بعضی جملات یا کلمات برای انسجام بیشتر افزوده و یا کاسته شده‌اند و به نظر نمی‌رسد تغییر قابل توجهی - چه برسد به تغییرات ماهوی - در لایحه ایجاد شده باشد.

۳- مهمتر این که از ابتدای پیروزی انقلاب و تشکیل مجلس شورای اسلامی مطابق روال مستفاد از صریح قانون اساسی لوایح قضایی را همواره قوه قضائیه تهیه می‌کند و به هیأت وزیران می‌فرستد و هیأت وزیران نیز پس از بررسی و احتمالاً حذف و اضافه کردن مواد آن، نظیر دیگر لوایح متن نهایی را تصویب و به مجلس تقدیم می‌کند.

در آنچه مربوط به لوایح قوه قضائیه می‌شود، روش کار یاد شده در هیأت وزیران با توجه به صریح قانون اساسی برگزیده شده است بدین بیان که:

الف - در بند ۲ اصل صد و پنجاه و هشتم قانون اساسی به عنوان یکی از وظایف رییس قوه قضائیه آمده است:

«۲- تهیه لوایح قضایی متناسب با جمهوری اسلامی»

ب - در اصل هفتاد و چهارم قانون اساسی آمده است:

«لوایح قانونی پس از تصویب هیأت وزیران به مجلس تقدیم می‌شود.» در اصول دیگر

قانون اساسی نیز دو اصطلاح «تهیه» و «تصویب» با دو معنی جداگانه به کار برده شده است.

تصدیق می‌فرمایید که مقصود از تهیه، آماده کردن لایحه مورد نظر است و چون در اصل هفتاد و چهارم تصویب لوایح و تقدیم آن‌ها به مجلس به عهده هیأت وزیران گذاشته شده است، بنابراین همه لوایح و از جمله لوایح قضایی پس از آماده شدن باید در هیأت وزیران به تصویب برسند، و تصویب در این معنی چنانچه بدون بحث و بررسی و احياناً حک و اصلاح باشد از معنی اصطلاحی خود فاصله می‌گیرد.

در واقع نظر به این‌که هیأت وزیران در مقام «مصوب» باید رأی خود را به عنوان موافق اظهار کند و در صورت اظهار نظر موافق اکثریت هیأت وزیران پیشنهاد تصویب شده تلقی می‌شود، بنابراین باید نظر یک یک وزیران برای اظهار نظر موافق جلب شود تا تصویب پیشنهاد امکان‌پذیر گردد و این امر مستلزم توجه به نظر اکثریت وزیران است. در خصوص لوایح پیشنهادی قوه قضاییه نیز همین روش به کار گرفته می‌شود. بی‌آن‌که اصرار بر تغییر بی‌مورد باشد و این امر هم مطابق قانون اساسی است و هم معقول است.

۴- علاوه بر این مصوبات دولت به عنوان لایحه، مطابق قانون اساسی، مصوب نهایی نیست، و در شرایط عادی (یعنی در غیر از مواردی که مصوبه به مجمع تشخیص مصلحت نظام ارجاع می‌شود) تصویب نهایی، حاصل تصویب مجلس و تأیید شورای نگهبان است. در نتیجه نباید آن‌چه را قوه مجریه به مجلس تقدیم می‌کند کلام آخر دانست. حتی اتفاق می‌افتد که در کمیسیون‌های مجلس دولت با برخی از پیشنهادها اصلاحی نمایندگان که کم و بیش مغایر با لایحه است موافقت می‌کند و یا پیشنهاد جانشین را که در جلسه علنی داده می‌شود می‌پذیرد و گاه نیز با قانونی روبرو می‌شود که با لایحه پیشنهادی اش اختلاف‌های عمده و اساسی دارد و البته همه این موارد را قبول و مصوب مجلس را اجرا می‌کند.

بدین ترتیب، نظر به این‌که تا پایان بررسی مجلس برای این سه قوه امکان اظهار نظر وجود دارد، مشکلی پیش نمی‌آید و هر یک از قوا در صورت انقضای می‌تواند آخرین

نظرفهائی خود را در مجلس ابراز کند و چون در خصوص مورد لایحه جرایم سیاسی نیز این امکان وجود دارد ان شاءالله آنچه به تصویب نهائی می رسد، مطابق مصالح نظام و کشور و در اجرای یکی از اصول مهم قانون اساسی خواهد بود.

سیدمحمد خاتمی

رئیس جمهوری اسلامی ایران

شماره ۱/۷۹/۱۰۲۶۴

تاریخ ۱۳۷۹/۷/۱۶

برادر عزیز و ارجمند جناب حجة الاسلام والمسلمین آقای خاتمی

ریاست محترم جمهوری

سلام علیکم

پاسخ مبسوط حضرت عالی را در رابطه با برداشت این جانب از بند ۲ اصل ۱۵۸ دریافت کردم و از آن جایی که در نامه قبلی این جانب اشاره‌ای به مبنا و مستند این برداشت نشده بود لازم می‌دانم در مقابل استدلالی که در پاسخ جناب عالی آمده است نظر حضرت عالی را به نکات زیر معطوف بدارم:

اولاً- آنچه را که این جانب در رابطه با اصل ۱۵۸ قانون اساسی عرض کردم صرفاً برداشت و تفسیر حقوقی از قانون اساسی بود و هیچ‌گونه ارتباطی با لایحه جرم سیاسی نداشته گرچه این لایحه نیز مصداق آن قرار می‌گیرد.

منشأ و مستند برداشت مذکور در حقیقت نظری بود که اعضای محترم شورای نگهبان در تاریخ ۷۸/۲/۸ به مجلس پنجم اعلام نموده بودند و این جانب نیز در آن تاریخ شورای نگهبان بودم.

در آن جا گفته شده بود که از قانون اساسی استفاده می‌شود لوایح بر دو گونه است: لوایح قانونی که توسط دولت تهیه و به مجلس فرستاده می‌شود. و لوایح قضایی که به وسیله قوه قضاییه تهیه و به مجلس فرستاده می‌شود.

زیرا که در قانون اساسی تهیه لوایح قضایی بر عهده قوه قضاییه (شورای عالی قضایی سابقاً و ریاست قوه فعلاً) در اصل ۱۵۸ قرار داده شده است و به عنوان وظیفه دوم ریاست قوه آمده است و این اصل اخص از آنچه در اصل ۷۴ به عنوان لوایح قانونی آمده می‌باشد. و در حقیقت حکم مخصص آن را دارد. و به معنای آنست که آنچه را ریاست قوه آماده می‌کند لایحه قضایی است گرچه هنوز قانون نیست تا آن که در مجلس مانند لوایح دیگر به تصویب رسد.

حال اگر بنا باشد این قبیل لوایح ابتدا از طرف قوه قضاییه به مجلس نرود و به هیأت دولت فرستاده شود. آیا هیأت دولت می‌تواند در آن اعمال نظر کرده و در آن دخل و تصرف کند و یا نمی‌تواند؟

اگر نتواند، این برخلاف اصل ۷۴ خواهد بود که می‌گوید لوایحی که از طریق دولت به مجلس می‌رود بایستی به تصویب هیأت دولت برسد. و اگر دولت بتواند آن را تغییر داده و در آن دخل و تصرف کند، پس معنایش آن خواهد بود که آنچه از قوه قضاییه آمده است تنها پیش‌نویس یک لایحه قضایی است نه لایحه قضایی مانند هر پیش‌نویس دیگری که به هیأت دولت داده می‌شود و تا به تصویب هیأت وزیران نرسد لایحه نیست. و این برخلاف بند ۲ اصل ۱۵۸ می‌باشد که تصریح می‌کند آنچه توسط رییس قوه آماده می‌شود لایحه قضایی متناسب با جمهوری اسلامی نام دارد.

و اساساً تهیه یک پیش‌نویس قضایی در شأن شورای عالی قوه قضاییه و یا ریاست آن نبوده و با اصول مربوط به قوه قضاییه و استقلال آن مخصوصاً اصل ۱۵۸ سازگار نمی‌باشد.

بنابراین نظر شورای نگهبان این شد که مستفاد از اصل ۱۵۸ آنست که لوایح قضایی حکم خاصی دارد و استثنایی از مفاد اصل ۷۴ قانون اساسی می‌باشد که مستقلاً از طرف قوه قضاییه به مجلس فرستاده می‌شود و نظیر آن را در اصل دیگری از قانون اساسی داریم و آن اصل ۱۰۲ که تصریح می‌کند طرح‌های شورای عالی استان‌ها می‌تواند مستقلاً به مجلس فرستاده شود و این خود دلیل بر آنست که مفاد اصل ۷۴ قانون اساسی در مقام آن نیست که راد ورود لوایح به مجلس را منحصر سازد به آنچه در هیأت دولت تصویب می‌شود بلکه منظور از این اصل آنست که آنچه از لوایح از طریق دولت به مجلس می‌رود بایستی به تصویب هیأت وزیران رسیده باشد و آنچه از طریق نمایندگان طرح می‌شود بایستی حداقل ۱۵ نماینده آن را پیشنهاد کرده باشند نه این‌که کل طرحها بایستی از این طریق بیاید و این نکته ظریف و دقیقی است فتأمل.

حال اگر این تفسیر را هم نپذیریم و قبول کنیم که کلیه لوایح بایستی به دولت داده شده و از طریق دولت به مجلس فرستاده شود باز هم ظاهر بند ۲ اصل ۱۵۸ و مجموعه

اصول دیگر قانون اساسی که همواره لازم است مجموع اصول با هم دیده شود. آنست که لایحه قضایی را دولت نمی‌تواند تغییر دهد مگر در بخش‌هایی که متناسب با وظایف و اختیارات دولت است و نه آنچه از اختیارات و وظایف قوای دیگر است یعنی بخش‌های مربوط به امور مالی و اجرایی لایحه نه بخش محتوایی آن که صرفاً امری است تخصصی و قضایی و از وظایف مختص قوه قضایی که قوای مستقل است می‌باشد. سابقه هیأت دولت در زمان شورای عالی قضایی نیز چنین بوده است که لوایح قضایی تنها از طریق شورای عالی قضایی تنظیم می‌گردید و حتی در صورتی که ماده‌ای با محتوای قضایی در لابلای لایحه پیشنهادی از دستگاه‌های دیگری به هیأت دولت می‌آمد آن ماده و یا بند قضایی را به شورای عالی قضایی جهت اخذ موافقت و تأیید ارسال می‌داشتند.

ثانیاً- همچنین در پاسخ اظهار نموده بودید که در لایحه جرم سیاسی فرستاده شده به مجلس نسبت به آنچه در لایحه پیشنهاد شده از قوه قضاییه آمده تغییر عمده‌ای داده نشده است و ظاهراً این مطلب کم‌لطفی و یا بی‌دقتی است زیرا که موارد اختلاف عمده و ماهوی میان دو لایحه به چشم می‌خورد که به برخی از آنان فهرست وار اشاره می‌کنم:

- ۱- در تعریف جرم سیاسی تغییر اساسی داده شده و جرایم سیاسی همان جرایم دیگر تعریف شده که با انگیزه سیاسی انجام می‌گیرد. در صورتی که جرم سیاسی دارای رکن مادی مخصوص به خود نیز می‌باشد و برخی اعمال بدون انگیزه سیاسی اصلاً جرم نیستند که در صورت داشتن آن انگیزه جرم سیاسی خواهد بود و این در لایحه قوه قضاییه آمده بود و موارد عمده آن احصا شده بود که در لایحه جدید حذف است.

- ۲- در مواد مربوط به کیفیت، و عدد اعضای هیأت انتخاب‌کننده هیأت منصفه اختلاف فاحشی میان دو لایحه وجود دارد هم از نظر عدد و هم از نظر نوع و هم از نظر نهاد مسؤلیت‌پذیر در این هیأت انتخاب.

- ۳- در رابطه با عدد هیأت منصفه و شرایط آنان اختلاف وجود دارد.

- ۴- درباره اختیارات هیأت منصفه و این‌که اگر نظر به تخفیف دهد و یا به برائت دادگاه

و قاضی ملزم است به آن حکم کند اگرچه برخلاف نظر قضایی خودش باشد که این در لایحه قوه قضاییه نبوده و ضمناً از نظر فقهی خلاف شرع است.

۵- مواد و بندهای متعددی و از برخی مواد لایحه قوه قضاییه حذف شده است. (به عنوان نمونه بندهای ج، د، ز، هـ از ماده ۲ و مواد ۱۲، ۱۳، ۲۰ و ۲۴) و همچنین مواردی در لایحه دولت اضافه شده است که در لایحه قوه قضاییه نبوده است. (به عنوان نمونه بندهای ۲ و ۶ ماده ۲ و ماده ۱۷ لایحه دولت).

۶- در رابطه با دادگاه و مرجع رسیدگی کننده به جرایم سیاسی در لایحه قوه قضاییه دادگاه بدوی مرکز استان ذکر شده بود که در لایحه دولت دادگاه تجدیدنظر مرکز استان آمده و همچنین تجدیدنظر آن به عهده دیوان عالی گمارده شده است.

در خاتمه توفیقات روزافزون آن برادر عزیز را از خداوند متعال خواستارم.
والسلام علیکم ورحمه الله

سید محمود هاشمی شاهرودی

رئیس قوه قضاییه

در مورد اظهارات خانم صابر

بسمه تعالی

شماره ۷۹-۱۰۲۱۷

تاریخ ۱۳۷۹/۱۱/۲۴

جناب آقای مهرپور

مشاور محترم رییس جمهور و رییس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

با سلام

نامه مورخ ۷۹/۱۱/۱۸ خانم فریده صابر در خصوص درخواست رسیدگی به وضعیت همسرش هدی رضازاده صابر (تصویر پیوست)، به استحضار ریاست محترم جمهوری رسید، پی نوشت فرمودند:

«جناب آقای مهرپور

آیا مطالب درست است؟ اگر درست باشد این همان مصداق قانونگرایی و حق و عدلی است که مسؤولان محترم قضایی مدعی آن هستند؟ و اگر درست باشد آیا نقض آشکار قانون اساسی نیست؟ گرچه بخش‌هایی از قوه قضاییه احساس مسؤولیتی حتی برای پاسخگویی منطقی و قانونی نمی‌کند. ولی به هر حال ما باید به وظیفه خود عمل کنیم. من به شخص متهم و محتوای پرونده کار ندارم و حتماً هم باید طبق موازین حق و عدل و قانون با هر متهمی و مجرمی برخورد شود. ولی همه چیز در چارچوب قانون. هر شهروندی حق دارد دادخواهی کند و بنده نیز موظفم که طبق وظیفه قانونی خود تلاش کنم. امیدوارم خداوند همه ما را به راه راست هدایت کند. بررسی و نتیجه را گزارش کنید.»

سید محمد علی ابطحی

به نام خدا

جناب آقای خاتمی، ریاست جمهوری

احتراماً با سلام و آرزوی موفقیت، همسر این‌جناب آقای هدی رضازاده صابر در تاریخ ۷۹/۱۱/۹ پس از احضار به شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب بدون هیچ توضیحی بازداشت شد. در برگه احضاریه هم هیچ علتی برای احضار (چه به عنوان مطلع و چه به عنوان متهم) وجود نداشت. همسر این‌جناب پژوهشگر، روزنامه‌نگار و فعال سیاسی است که در چارچوب قول‌ها و وعده‌هایی که شما برای گسترش توسعه سیاسی و جامعه مدنی و آزادی مخالف (قانونی) داده‌اید، فعالیت‌های علنی و قانونی انجام داده است. همه نوشته‌ها و سخنرانی‌های او مضبوط است بنابراین هیچ دلیل و بهانه‌ای قانونی برای بازداشت او وجود ندارد.

اینک پس از ده روز از بازداشت وی، ما (همسر و فرزندان و وکیل آقای صابر) از محل بازداشت و حتی نوع اتهام وی بی‌اطلاع هستیم. ما نمی‌دانیم این چه نوع احضار و بازداشت و بازجویی است که همه‌اش باید در پنهانکاری و دوگانه‌گویی برگزار شود و هیچ‌کس از هیچ چیز مطلع نباشد. اگر همسر این‌جناب جرمی مرتکب شده که قابل اثبات و محکومیت است چه نیازی به این پنهانکاری‌ها دارد.

جناب آقای خاتمی

این‌جناب به عنوان همسر آقای صابر از جناب‌عالی تقاضا دارم که به وضعیت همسر رسیدگی کرده و حداقل امکان ملاقات ما و وکیلش را با وی فراهم سازید. با تشکرات قبلی

فریده صابر

بسمه تعالی

شماره ۸۰-۳۱۳۰

تاریخ ۱۳۸۰/۳/۱۹

جناب آقای بختیاری
ریاست محترم سازمان امور زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی

سلام علیکم

به پیوست تصویر شکواییه خانم فریده صابر در خصوص درخواست رسیدگی به وضعیت شوهرش هدی رضازاده صابر که از سوی ریاست محترم جمهوری جهت بررسی به این هیأت ارجاع شده است، ارسال می‌شود. خواهشمند است به استناد اصل ۱۱۳ قانون اساسی و مواد ۱۳ و ۱۴ قانون «تعیین حدود وظایف و اختیارات و مسؤولیت‌های ریاست جمهوری اسلامی ایران»، مصوب ۱۳۶۵، دستور فرمایید ضمن بررسی موضوع اعلام نمایند، مشارالیه با چه اتهامی و براساس چه نوع قرار تأمینی و توسط کدام مرجع قضایی بازداشت گردیده و در حال حاضر نیز در کدام زندان یا بازداشتگاه به‌سر می‌برد.

محمداسماعیل شوشتری

رئیس کمیسیون نظارت و بازرسی

بسمه تعالی

شماره ۸۰۳۰۷۴

تاریخ ۱۳۸۰/۵/۸

حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای شوشتری

وزیر محترم دادگستری

جناب آقای مهربور

مشاور محترم رییس جمهور و رییس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

با سلام

رونوشت نامه مشترک جمعی از همکاران خانم فیروزه صابر در خصوص درخواست رسیدگی به وضعیت ایشان (تصویر پیوست)، به استحضار ریاست محترم

جمهوری رسید، بی‌نوشت فرمودند:

«جناب آقای مهربور

جناب آقای شوشتری

ظاهراً حضرات فقط برای جناب آقای شاهرودی و من نوشته‌اند. نامه دردآور و تأسف‌آور است گرچه این تأسف‌ها زیاد بوده است ولی آن چه مهم است رعایت قوانین و موازین است. آیا رعایت شده است در این مورد؟ و آیا کسی هست که حتی به اعتراض‌ها و تذکرها پاسخ دهد؟ من نمی‌گویم همه اعتراض‌ها صحیح است ولی اگر افکار عمومی به خصوص افکار نخبگان و اهل فن که غرض و مرضی هم ندارند مسأله‌دار باشد این به نفع قوه قضاییه، به نفع نظام و جامعه نیست اگر اشکالی هم در کار قضاء یا بخش‌هایی از آن نیست حداقل ناتوانی آن از توجیه افکار اکثریت یک اشکال مهم است. به هر حال بدون ایجاد تنش و سر و صدا طبق مسؤولیتی که بر عهده هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی هست بررسی کنید.»

سیدمحمدعلی ابطیحی

بسمه تعالی

شماره ۸۰-۳۳۰۵

تاریخ ۱۳۸۰/۷/۸

حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای خاتمی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

با سلام

طبق دستور جناب عالی ذیل گزارش دست‌نویس آقای باقریان با خانم فیروزه صابر در محل هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی ملاقات به عمل آمد؛ نامبرده اظهار می‌داشت در تاریخ ۸۰/۴/۱۸ با صدور قرار بازداشت موقت توسط دادگاه انقلاب بازداشت و پس از حدود یک ماه و دو روز در تاریخ ۸۰/۵/۱۸ با تبدیل قرار بازداشت به وثیقه معادل پنجاه میلیون تومان آزاد شده است.

نخوه بازداشت خود را به این‌گونه بیان می‌کرد که در پی بازداشت برادرش آقای هدی صابر و فعالیتی که توسط خانم وی و خانواده‌اش برای آزادی او صورت می‌گرفت یک روز به همراه خانم برادرش که به‌عنوان مطلع از سوی دادگاه انقلاب احضار شده بود به محل دادگاه انقلاب رفته و تا حدود ساعت ۲ بعدازظهر در بیرون دادگاه معطل شده‌اند در آن موقع شخصی که به نام..... معروف بوده و به‌عنوان رییس دفتر..... رییس دادگاه با آن‌ها تماس می‌گرفته، به وی مراجعه و اظهار می‌دارد برای ضمانت خانم برادرتان به دادگاه بیایید، وقتی به دادگاه رفتم مرا به اطاق بازجویی بردند و برگ بازجویی پیش روی من گذاشتند، من به این عمل اعتراض کردم و آن را غیرقانونی خواندم و گفتم بدون این‌که قبلاً تحت هیچ عنوانی نه کتبی و نه حتی شفاهی به‌عنوان متهم یا مطلع احضار شوم چگونه می‌خواهید از من بازجویی کنید، ولی به‌هرحال آن‌ها به این اعتراض من توجهی نکردند و به عنوان اقدام علیه امنیت ملی و ارتباط با منافقین قرار بازداشت موقت صادر کردند، من به قرار صادره اعتراض کردم، گفتند به دادگاه تجدیدنظر می‌فرستیم، گفتم کارتان غیرقانونی است اگر دادگاه قرار را فک کرد چه می‌کنید گفتند دویست میلیون تومان وثیقه می‌گیریم. به‌هرحال از آن‌جا به بند ۲۰۹

زندان اوین بردند، دو شب در آنجا بودم و بعد مرا به دادگاه انقلاب آوردند و از آنجا چشم بسته به بند ۵۹ که ظاهراً زندان پادگان عشرت آباد است بردند و در سلول بسیار کوچکی اسکان دادند که البته بعداً سلول نسبتاً بهتری را به من اختصاص دادند، می‌گفت در این مدت که من در بند ۵۹ بودم تنها زن زندانی در آن بند بودم، زندانبان زن هم وجود نداشت که طبعاً نفس این امر مشکلات زیادی را برای من در پی داشت. البته در این مدت هیچ‌گونه رفتار خشونت‌بار یا غیرمحترمانه‌ای نسبت به من نداشتند، بعد از ۲۰ روز اجازه دادند تلفنی با منزل صحبت کنم و پس از آن هم سه بار دیگر تماس تلفنی داشتم تا این‌که با تبدیل قرار بازداشت و سپردن وثیقه ۵۰ میلیون تومانی آزاد شدم. به‌هنگام آزاد شدن نیز شب هنگام مرا با چشم بسته سوار ماشین کردند و در خیابان‌های مختلف چرخاندند تا سرانجام در بزرگراه همت چشمانم را باز کردند و مرا به خانه رساندند.

می‌گفت از تصمیم دادگاه نسبت به اعتراض به قرار بازداشتم اطلاعی ندارم یعنی چیزی به رؤیت من نرساندند فقط قرار تبدیل بازداشت به وثیقه که با امضای قاضی مربوطه صادر شده بود به اطلاع رساندند که با سپردن وثیقه آزاد گشتم. در طول مدت بازداشت دفعات متعدد بازجویی به‌عمل آوردند، از جمله سؤال‌هایی که در بازجویی از من به‌عمل آوردند، شرح حال وضعیت دوران زندگی خود و بازجویی پیرامون دوره‌های تحقیقاتی که در سازمان مدیریت صنعتی برگزار کرده بودم و بدین مناسبت از برخی اساتید ایرانی خارج از کشور و یا اساتید خارجی دعوت به‌عمل آورده بودیم و یا به همین مناسبت سفرهای تحقیقاتی داشتم سؤالاتی می‌کردند؛ یک لیست ۶۱ نفره از افراد مختلف که بعضی از آن‌ها از نمایندگان مجلس و اعضای هیأت دولت هستند به من دادند که در مورد آن‌ها و ارتباطاتشان و ارتباطی که با آن‌ها داشتم و فعالیت آن‌ها بنویسم، از جمله سؤالاتی که در مورد این افراد مطرح شده بود این‌که نقش آن‌ها را در زنجیره براندازی بیان کنم.

عمده شکایت و اعتراض خانم فیروزه صابر این بود که:

اولاً: نحوه فراخوانی به‌عنوان ضامن شدن برای دیگری و بعد متهم قلمداد کردن و صدور قرار بازداشت بدون مسبوق بودن به احضاریه و رایه مدرک و دلیل غیرقانونی

بوده است.

ثانیاً: اتهاماتی بی‌اساس و بدون هیچ مدرکی به ایشان وارد کرده‌اند بیش از یکماه او را در بازداشت نگه داشته‌اند که خلاف قانون و رویه درست قضایی است.

ثالثاً: هرچند رفتار غیرمحترمانه و خشنی در طول دوران بازداشت با وی صورت نگرفته ولی می‌گفت نفس نگه داشتن یک زن در سلول انفرادی در گرمای شدید تابستان آن هم در یک محیط پادگان و بدون زندانی و زندانبان زن بدون هیچ مستند صحیح قانونی خود زجر و رنج بسیار بزرگی است که تحمل آن بسیار سخت بوده و طبعاً نقض قانون و حقوق اساسی افراد است.

جناب آقای رییس‌جمهور تصدیق می‌فرمایید بدون اطلاع دقیق از پرونده نمی‌توان اظهار نظر دقیق قانونی به عمل آورد ولی اگر روند بازداشت، نگهداری و بازجویی و محل زندان به گونه‌ای باشد که شکایه اعلام داشته بدون شک نقض قانون اساسی به خصوص اصول ۳۲، ۳۷ و ۲۸ صورت گرفته است. متأسفانه نظیر این وضع و مواردی بسیار بدتر از آن به صورت کتبی یا شفاهی و حضوری از سوی تعداد دیگری از بازداشت شدگان و یا خانواده‌های آن‌ها به جناب‌عالی و هیأت منعکس شده است در ملاقات حضوری هم که با ریاست محترم دادگاه‌های انقلاب تهران صورت گرفت و شرح آن در ملاقات حضوری هیأت به شما منعکس گردید، متأسفانه توضیح قانع‌کننده حقوقی ارائه نگردید.

به نظر می‌رسد، جدا از تدابیری که برای حل این مشکل در رایزنی‌های جناب‌عالی در جلسه سران قوا و یا با مقام معظم رهبری می‌تواند صورت گیرد، شاید مناسب باشد بر اساس اصل ۱۱۲ قانون اساسی و به استناد ماده ۱۳ و به خصوص ماده ۱۴ قانون تعیین حدود وظایف، اختیارات و مسئولیت‌های ریاست جمهوری اسلامی ایران مصوب سال ۱۳۶۵ مجلس شورای اسلامی از قوه قضاییه خواسته شود توضیح کامل و کافی در ارتباط با این‌گونه دستگیری‌ها، قرار بازداشت‌ها یا وثیقه‌های سنگین، طولانی بودن مدت بازداشت و آن‌هم از نوع انفرادی داده شود و به هیأتی که از سوی جناب‌عالی با هماهنگی ریاست محترم قوه قضاییه تعیین می‌شود، هم بازدیدی از زندان معروف به ۵۹ و ملاقات با زندانیان که هنوز در بازداشت هستند به عمل آید و هم در صورت لزوم پرونده‌ها از

نظر نحوه احضار دستگیری، قرار صادره، نوع اتهام و مستندات. صرفاً از این جهت که شبیه نقض قانون اساسی می‌رود ملاحظه شود و گزارش آن به جناب عالی داده شود.

حسین مهرپور

مشاور رئیس جمهور و

رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

بسمه تعالی

۱۵۲۸

شماره

۱۳۸۰/۱/۱۹

تاریخ

حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای مشیری
ریاست محترم دادگاه انقلاب

با سلام
نامه‌های خانم‌ها: بتول معروفی، فردوس جوهری‌فرد و طاهره علیزاده نایینی در خصوص بازداشت آقایان: مرتضی اشفاق، مصطفی مسکین و سیدعلی اصغر غروی (تصاویر پیوست)، به استحضار ریاست محترم جمهوری رسید، پی نوشت فرمودند:

«به نام خدا

قابل توجه و اهتمام جناب حجة الاسلام والمسلمین آقای
مشیری ریاست محترم دادگاه انقلاب، مرطوب که قانون و حق و
انصاف و نیز سماحت اسلامی ایجاب می‌کند اقدام شود.»

سیدمحمدعلی ابطیحی

گیرنده:

- جناب آقای دکتر مهربور
مشاور محترم رئیس جمهور و رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون، حسب دستور
جهت بررسی و اعلام نتیجه، همراه با تصویر

تقاضای خانواده زندانیان و درخواست بازید از زندان

بسمه تعالی

شماره ۳۳۴۳

تاریخ ۱۳۸۰/۲/۴

حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای شوشتری

وزیر محترم دادگستری

جناب آقای دکتر مهرپور

مشاور محترم رئیس جمهور و رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

با سلام

نامه مورخ ۸۰/۸/۳۱ خانواده عزتالله سبحانی در خصوص عدم آگاهی از وضعیت ایشان (تصویر پیوست) به استحضار ریاست محترم جمهوری رسید، پی نوشت فرمودند:

«جناب آقای شوشتری

جناب آقای دکتر مهرپور

بررسی شود به هر حال حتی متهمان و مجرمان هم حقوقی

دارند و حقوق انسانی هم جای خود دارد. امیدوارم همه چیز

مطابق قانون و حق و عدل باشد.»

سیدمحمدعلی ابطحی

بسمه تعالی

شماره ۸۰-۳۰۹۸

تاریخ ۱۳۸۰/۲/۲۴

حضرت آیه الله شاهرودی
ریاست محترم قوه قضائیه

با سلام

نظر به این که تعدادی از خانواده‌های افراد دستگیر شده اخیر تحت عنوان ملی - مذهبی‌ها از وضعیت زندان و سلامتی افراد زندانی مخصوصاً با توجه به بیماری و مسن بودن برخی از آنها و طول کشیدن زندانی انفرادی و ممنوع‌الملاقات بودن آنها به ریاست محترم جمهوری شکایت نموده و خواستار رسیدگی به وضع آنها شده‌اند، با عنایت به ماده ۱۳ قانون تعیین حدود اختیارات و وظایف ریاست جمهوری اسلامی مصوب سال ۱۳۶۵ مجلس شورای اسلامی، دستور فرمایید ترتیبی اتخاذ شود تا هیأتی از سوی هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی از زندان محل نگهداری افراد مزبور بازدید و با زندانیان ملاقات نموده و چگونگی امر را به اطلاع رییس جمهور برسانند.

با تشکر

حسین مهرپور

مشاور رییس جمهور و

رییس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

بسمه تعالی

شماره ۱/۸۰/۴۵۴۶

تاریخ ۱۳۸۰/۳/۱۲

جناب آقای دکتر مهرپور
مشاور محترم رئیس جمهور
و رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی

با سلام
بانگشت به شماره ۲۰۹۸-۳۰/۸۰-م - ۸۰/۲/۳۱ - بنابر مرقومه مورخ ۸۰/۲/۸ ریاست
محترم قوه قضائیه «طبق قانون ملاقات با زندانیانی که در حال بازجویی و محاکمه
می باشند در اختیار رئیس دادگاه صالحه می باشد و ارتباطی با ماده مورد استناد جناب
آقای مهرپور ندارد. هیأت مذکور از طریق قانونی می تواند اقدام نمایند در صورت آن
دادگاه می تواند ملاقات کنند.»
مراتب جهت اطلاع جناب عالی اعلام می گردد.

محمود شیرج
رئیس نهاد قوه قضائیه

بسمه تعالی

شماره ۸۰-۳۱۸۳

تاریخ ۱۳۸۰/۴/۲۰

حجة الاسلام والمسلمین جناب آقای مبشری
ریاست محترم دادگاه‌های انقلاب اسلامی تهران

با سلام

همان‌طور که مستحضرید اصل ۱۱۳ قانون اساسی رئیس‌جمهور را عالی‌ترین مقام رسمی کشور پس از مقام رهبری و مسئول اجرای قانون اساسی می‌داند. ماده ۱۳ قانون تعیین حدود وظایف و اختیارات و مسئولیت‌های ریاست جمهوری اسلامی ایران مصوب سال ۱۳۶۵ مجلس شورای اسلامی نیز در فصل دوم تحت عنوان: «مسئولیت رئیس‌جمهور در اجرای قانون اساسی» مقرر می‌دارد: «به منظور پاسداری از قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اجرای اصل ۱۱۳ قانون اساسی، رئیس‌جمهور از طریق نظارت، کسب اطلاع، بازرسی، پیگیری، بررسی و اقدامات لازم، مسئول اجرای قانون اساسی است.»

نظر به این‌که تعدادی از خانواده‌های افرادی که تحت عنوان ملی - مذهبی‌ها بازداشت شدند (خانواده آقای دکتر ملکی، ابوالفضل بازرگان، سبحانی، افشاری، صابر و...) به آقای رئیس‌جمهور تظلم نموده و از وضع سلامتی، محل نگهداری، طول کشیدن مدت زندان انفرادی، نامناسب بودن قرار بازداشت یا قرارهای سنگین وثیقه، مشخص نبودن اتهامات و در مجموع عدم رعایت مقررات قانون اساسی در رابطه با حقوق افراد و شهروندان، اظهار نگرانی کرده و از رئیس‌جمهور به لحاظ مسئولیت اجرای قانون اساسی درخواست اقدام و رسیدگی نمودند. با ارجاع موضوع از سوی رئیس‌جمهور به هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی، این هیأت در اجرای ماده ۱۳ فوق‌الاشعار جهت کسب اطلاع و بررسی موضوع و گزارش به آقای رئیس‌جمهور، طی نامه شماره ۸۰-۳۰۹۸/م مورخ ۱۳۸۰/۲/۳۱ از ریاست محترم قوه قضاییه درخواست نمود ترتیبی مقرر فرمایند که افرادی از هیأت از بازداشت شدگان مزبور در زندان

بازدید به عمل آورید، ریاست محترم قوم قضاییه طی پاسخی که در نامه شماره ۱۸۰/۴۵۴ مورخ ۸۰/۳/۱۲ ارسال شده است تصمیم‌گیری در خصوص این موضوع را در صلاحیت قاضی رسیدگی کننده دانستند (تصویر هر دو نامه به پیوست ارسال می‌گردد.)

با عنایت به مراتب فوق خواشمند است ترتیبی مقرر فرمایید که از سوی حضرت عالی یا قاضی محترم رسیدگی کننده اجازه و ترتیب بازدید افرادی از هیأت ان زندانیان یاد شده در زندان به عمل آید، و گزارش لازم به ریاست محترم جمهوری داده شود.

با تشکر و آرزوی توفیق احقاق حق و اجرای عمل

حسین مهرپرور

مشاور رئیس جمهور و

رئیس هیأت پیگیری و نظارت بر اجرای قانون اساسی